

Покулита Ірина Костянтинівна

i.pokulyta@ukr.net

Школяр Лілія Володимирівна

zatdbk1@ukr.net

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

МЕДІАТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТАРІЙ В АРСЕНАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО KEYСУ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Формування професійного кейсу соціального працівника є одним із актуальних завдань освітньої підготовки спеціаліста у сфері соціальної роботи. Кейс-метод навчання фахівця, як і кейс-технологія освітньої підготовки спеціалістів на різних етапах набуття професійних компетентностей (академічна підготовка, підвищення кваліфікації, спеціалізація тощо), є одним із сучасних підходів в опануванні фахівцем двовимірної стратегії власної діяльності: теоретичних знань і практичних навичок на основі реальних викликів, певних життєвих ситуацій, в орбіту яких він потрапляє. Отже, з одного боку професійний кейс виступає основою індивідуального досвіду, сформованого колективними практиками відповідного напрямку спеціальності. З іншої сторони, на відміну від досвіду як такого, який може бути і негативним, помилковим тощо, кейс-технологія спрямована на вивчення ситуації з можливостями (підтримкою, супроводом) її всебічного осмислення та пошуку оптимального рішення. Тобто досвід постає без травмуючого шлейфу власних помилок, і водночас, як компетенція для подібної сфери діяльності.

Розглядаючи в цьому аспекті професійний кейс соціального працівника, необхідно говорити про ті практики, з якими стикається, які використовує спеціаліст у соціальній сфері вже сьогодні. Одними із найважливіших, як з точки зору домінуючої проблеми для різних напрямів нашого життя – епідеміологічної ситуації 2020 року, так і в контексті самої суті сучасної цивілізації – цифрових технологій, мультимедійності як платформи соціальної взаємодії, є звернення до ролі медіатехнологій в освітній підготовці та професійній діяльності соціального працівника.

Якщо ставити питання в методологічній площині, наприклад, педагогіки про те чим є медіатехнології, то з точки зору підходів, методів та змісту навчального процесу, ми стикаємось із частковістю їх втілення через інформаційні технології, проєктні, ігрові та багато інших, але в умовах медіакомунікації. Проте ми пропонуємо дещо змінити методологічний фокус сприйняття специфіки медіатехнологій, звертаючись до кейс-методу їх опанування.

Наприкінці XVI століття на замовлення владної верхівки іспанського міста Толедо Ель Греко пише картину «Поховання графа Оргаса». Важливо зазначити, що цей граф – реальна історична постать, людина, яка, висловлюючись сучасною термінологією, активно й результативно займалася благодійництвом, волонтерством та опікувалася соціальними проблемами міста. Ця людина стала легендарною, оскільки саме йому – графу Оргасу, належить ініціатива побудувати шпиталі, лікарні для малозабезпечених містян та багато інших славетних справ, яких потребували його співгромадяни. Особливістю є те, що цей граф жив майже на 300 років раніше, ніж Ель Греко і, відповідно, владна інтелігенція міста Толедо (зокрема Андрес Нуніс), які були замовниками цього сюжету картини. Однак, окрім центральної в усіх сенсах цього слова теми сюжету, персонажами картини стали саме вони – сучасники художника, для яких приклад діяльності легендарного графа був орієнтиром їхньої відповідальності перед містом.

Даний дуже побіжний опис епізоду художнього досвіду періоду Пізнього Відродження нами наведений не лише через важливість розуміння правлячою елітою суспільства свого обов'язку по відношенню до тих людей, які потребують їхньої опіки і допомоги, але й з причини того, що для тієї доби роль живопису була домінуючою як «посередника», головного рупору, яким зверталися меценати, прогресивна еліта до містян їхнього часу та нащадків. Медіа як засіб «розширення» комунікації (М.Маклюен), канал комунікативної взаємодії, яким досягається максимальний результат інформаційного забезпечення суспільства. Отже, медіа – розширення комунікації, створення нового типу взаємодії, чим стає у свій час друкована книга, радіомовлення, телебачення, для сьогодення це «нові

медіа» (Л.Манович). Їхня специфіка полягає у декількох принципово важливих характеристиках: цифрові технології, інтерактивна взаємодія в умовах дистанційної комунікації та віртуальні практики з різноманітними особливостями, програмним забезпеченням підготовки фахівців різних професій тощо. Головним є всеохоплюючий глобалізаційний масштаб медіадіяльності. Звісно й сфери використання цього потенціалу є різноманітними.

Потенціал сучасних медіа в освітній, пізнавальній, комунікативній – соціально активній діяльності може бути порізному втілений. І в цьому аспекті важливо говорити про амбівалентність медіакомунікації (не лише конструктив, але й загрози, небезпеки, ризики), а головне – необхідність набуття медіакомпетентностей, які дозволять професійно та адресно впроваджувати медіатехнології, як в освітньому забезпеченні сучасним кейсом соціального працівника, так і у різних напрямках і сферах соціальної роботи.

Полонець Тетяна Сергіївна

polonect@gmail.com

студентка бакалаврату спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Бутиліна О.В., канд. соц. наук,

доцент кафедри соціології управління
та соціальної роботи ХНУ імені В.Н. Каразіна

ФАНДРАЙЗИНГ ЯК НАПРЯМОК РОБОТИ І ПРОФЕСІЙНА РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

З кожним роком діяльність фахівців соціальної роботи є дедалі затребуванішою. Це обумовлено збільшенням кількості клієнтів із складними життєвими обставинами, які потребують допомоги. Володіння базовими та фаховими компетентностями для фахівця соціальної сфери є необхідною умовою ефективної практичної соціальної роботи. Обов'язковими є здатності розв'язувати складні ситуації клієнтів, слушно застосовувати теоретичні знання до реальних проблем, аналізувати й здійснювати профілактику соціальних ризиків тощо. В умовах